

Υπόθεση T-219/01 R

Commerzbank AG

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

«Διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων — Απόφαση που απορρίπτει
το αίτημα προσβάσεως σε ορισμένα έγγραφα —
Παραδεκτό της προσφυγής στην κύρια δίκη»

Διάταξη του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 5ης Δεκεμβρίου 2001 . . . II - 3503

Περίληψη της διατάξεως

Ασφαλιστικά μέτρα — Αναστολή εκτελέσεως — Προσωρινά μέτρα — Προϋποθέσεις του παραδεκτού — Εκ πρώτης όψεως παραδεκτό της προσφυγής στην κύρια δίκη — Δεν ασκεί επιρροή — Όρια — Αίτηση με την οποία ζητείται η αναστολή εκτελέσεως αποφάσεως της Επιτροπής που απορρίπτει το αίτημα προσβάσεως σε ορισμένα έγγραφα σχετικά με την παύση της διαδικασίας εφαρμογής του άρθρου 81 ΕΚ που είχε κινηθεί κατά ορισμένων άλλων επιχειρήσεων καθώς και η αναστολή της διαδικασίας που είχε κινηθεί κατά του αιτούντος — Απαράδεκτη

(Άρθρα 81 ΕΚ, 242 ΕΚ και 243 ΕΚ· Κανονισμός Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, άρθρο 104 § 2)

Η εξέταση του παραδεκτού της προσφυγής από τον δικαστή της ουσίας δεν πρέπει να πραγματοποιείται, κατ' αρχήν, στο πλαίσιο της διαδικασίας των ασφαλιστικών μέτρων, ώστε να μην προδικάζεται η έκβαση της κύριας δίκης. Όταν όμως, όπως εν προκειμένω, προβάλλεται η ένσταση ότι η προσφυγή, προς την οποία συνεχεται η αίτηση ασφαλιστικών μέτρων είναι προδήλως απαράδεκτη, μπορεί να είναι αναγκαίο να διαπιστωθεί η ύπαρξη ορισμένων στοιχείων από τα οποία να είναι δυνατό να συναχθεί, εκ πρώτης όψεως, το παραδεκτό της προσφυγής.

Πρέπει να απορρίπτεται ως απαράδεκτη, ελλείψει σοβαρών στοιχείων πιθανολογούντων το παραδεκτό της προσφυγής στην κύρια δίκη, μια αίτηση ασφαλιστικών μέτρων με την οποία ζητείται, αφενός, η αναστολή εκτέλεσεως αποφάσεως της Επιτροπής με την οποία απορρίπτεται αίτημα του αιτούντος να του επιτραπεί η πρόσβαση σε ορισμένα έγγραφα σχετικά με την παύση της διαδικασίας εφαρμογής του άρθρου 81 ΕΚ που είχε κινηθεί κατά ορισμένων επιχειρήσεων και, αφετέρου, η αναστολή της κινηθείσας κατά του αιτούντος διαδικασίας.

Ως προς το πρώτο αίτημα της αιτήσεως ασφαλιστικών μέτρων, μια απόφαση με την οποία απορρίπτεται το αίτημα του αιτούντος να του επιτραπεί η πρόσβαση σε ορισμένα έγγραφα σχετικά με την παύση μιας διαδικασίας εφαρμογής του άρθρου 81 ΕΚ που είχε κινηθεί κατ' άλλων επιχειρήσεων δεν μπορεί να παράγει έννομα αποτελέσματα δυνάμενα να προκαλέσουν βλάβη στα συμφέροντα του αιτούντος, από τούδε, και πριν από την ενδεχόμενη λήψη αποφάσεως

που διαπιστώνει παράβαση του άρθρου 81, παράγραφος 1, ΕΚ και επιβάλλει, ενδεχομένως, κυρώσεις κατ' αυτού.

Ως προς το δεύτερο αίτημα της αιτήσεως ασφαλιστικών μέτρων, ο δικάζων κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστής δεν μπορεί, κατ' αρχήν, να δεχθεί αίτηση για τη λήψη προσωρινών μέτρων με την οποία επιδιώκεται να παρεμποδιστεί η Επιτροπή να ασκήσει τις εξουσίες της για τη διεξαγωγή ερευνών μετά την έναρξη μιας διοικητικής διαδικασίας και πριν ακόμη η Επιτροπή εκδώσει τις οριστικές πράξεις των οποίων η εκτέλεση επιδιώκεται να αποτραπεί. Πράγματι, αν ελάμβανε τέτοια μέτρα, ο δικάζων κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστής δεν θα ενεργούσε στο πλαίσιο του ελέγχου της δραστηριότητας του καθού οργάνου, αλλά αντιθέτως θα το υποκαθιστούσε στην άσκηση αρμοδιοτήτων αμγώς διοικητικών. Συνεπώς, ο αιτών δεν μπορεί να ζητήσει, δυνάμει των άρθρων 242 ΕΚ και 243 ΕΚ, να υποχρεωθεί το καθού όργανο να απόσχει, έστω και προσωρινώς, της άσκησης των αρμοδιοτήτων του στο πλαίσιο μιας διοικητικής διαδικασίας. Ένα τέτοιο δικαίωμα θα μπορούσε να αναγνωριστεί στον αιτούντα μόνο στην περίπτωση κατά την οποία το αίτημα αυτό στηρίζεται σε στοιχεία βάσει των οποίων ο δικάζων κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστής μπορεί να διαπιστώσει την ύπαρξη εξαιρετικών περιστάσεων οι οποίες δικαιολογούν τη λήψη των αιτουμένων μέτρων.

(βλ. σκέψεις 20, 41-42, 44)